Уочи прошлогодишњих избора објавио сам текст с горњим насловом . Мој одговор тада је био – треба, јер немамо шта да изгубимо. И после тих избора у парламенту су се нашле две евроскептичке и анти-НАТО посланичке листе – пре тога их је било нула.

Ако мислите да је то ништа, запитајте се – зашто је актуелни режим суспендовао рад Скупштине током предизборне кампање. Зато што једино још у телевизијским преносима из Скупштине можете да чујете критику ЕУ и Бриселских споразума; а то је оно што главном носиоцу власти понајмање треба сада, кад жели плебисцитом да постане Председник; а и зато што боли када у Скупштину доведете Gauleiter-а задуженог за Србију, а он буде дочекан негодовањем или пак не може да одржи говор.

„Али, то је све привид отпора, представа за народ“ – чујем већ приговоре дежурних пропагатора негласања из патриотског (или „патриотског“) дела интернета. „Да се изборима може било шта променити у Србији, не би нам их ни дали“.

Они који сматрају да гласање није врста отпора – малог, али ипак некаквог – требало би да нам одмах покажу други, бољи начин. Ако је то, на пример, устанак или револуција, нека уместо на изборе изађу на улицу и баце, рецимо, трули парадајз на зграду у Булевару кнеза Александра Карађорђевића 92. Ако им је пак то много, нека ураде нешто друго. Али, куцкати по тастатури – „фуј избори“ и „пих наивчине“, а после тога ништа друго не предузети, него поново куцкати „ма какви избори“, јалово је и глупо. То само потпомаже останку и јачању квислиншке структуре у Србији.

Једини позитиван изузетак међу заговорницима „патриотског апсентизма“ за кога знам јесте Милан Миленковић . Он је и раније био против изласка на изборе, али човек није седео скрштених руку, већ је узео и направио сопствени интернет радио преко кога данас шири реч отпора. Поштујем. Али Миленковић је изузетак, јер они који клеветају гласање најчешће гледају да учине гадном и сваку другу акцију („фуј интернет радио“, „фуј протестно окупљање“, „фуј петиција“ итд). Тиме показују да су тек пацер-кибицери, због чега њихови савети не ваљају.

ФСК [redacted]